

Con cháu ta mai sau Hà Nhân

Người Việt ở nước ngoài thuộc thành phần tị nạn lớn tuổi còn giữ vững tinh thần yêu nước và tranh đấu cho dân chủ tự do và cường thịnh của đất nước đều có chung một mối quan tâm. Lớp người này nếu mới trưởng thành vào tháng 4 năm 1975 thì nay đã trên dưới 50 tuổi. Khoảng 60% trong lớp người này nay đã hơn 60 trở lên và đang già nua dần theo lẽ tự nhiên.

Như tất cả mọi người đến lúc buổi chiều của cuộc đời, lớp người trực tiếp chống CSVN trước năm 1975 hầu như ai nấy đều lo lắng về tương lai của cuộc tranh đấu hiện tại mà họ đang theo đuổi. Khi các thế hệ sau lần lượt thay thế cha anh làm lực lượng nòng cốt cho cộng đồng Việt Nam hải ngoại thì các thế hệ này có sẽ còn gìn giữ, duy trì được tinh thần và khí thế của các bậc cha anh hay không.

Hiện tượng mà ai cũng thấy là những hiểu biết, quan điểm về nhiều vấn đề lịch sử, văn hóa, xã hội, chính trị, tư tưởng liên quan đến Việt Nam nhất là về cuộc tranh đấu kiên cường chống lại chế độ chuyên chính phản dân tộc ở Việt Nam đang và sẽ bị phai nhạt trong tình cảm và suy tư của các thế hệ trẻ hơn trong cộng đồng người Việt hải ngoại.

Có những người quan niệm rằng các thế hệ sau sinh ra và lớn lên trong xã hội nước ngoài sẽ đương nhiên trở thành người bản xứ. Con cháu họ không cần biết đến những gì liên quan với Việt Nam, mà cần hội nhập trọn vẹn vào xã hội mới, làm người công dân 100% của quê hương mới để mưu tìm một cuộc sống sung túc, bình an trong cái xã hội tự do dân chủ đầy bon chen ở những nơi này là đủ.

Quan điểm ấy không có gì là sai trái. Tuy nhiên đa số những người khác có quan điểm tích cực, chủ trương rằng thế hệ người Việt tị nạn lớn tuổi sang định cư ở các nước ngoài cần truyền thụ càng nhiều càng tốt cho các thế hệ con cháu những hiểu biết và quan điểm, tư tưởng và lập trường đúng đắn về Việt Nam để cuộc tranh đấu cho một Việt Nam tự do dân chủ và cường thịnh được nối tiếp vững mạnh.

Theo quan điểm này, dù động năng tranh đấu có suy giảm nhưng tinh thần yêu nước của các thế hệ sau cần được duy trì ở mức độ càng bền vững càng tốt để thực hiện được hoài bão của cha ông. Biết bao người đã từng nguyện thề khi dắt con cái lên những chiếc thuyền mỏng mảnh vượt biên hay khi rời Tân Sơn Nhất trên những chuyến bay ODP ra khỏi đất nước thân yêu rằng họ sẽ dạy cho con cái biết cái giá của tự do dân chủ và nghĩa vụ đối với tổ quốc mà chúng phải góp phần thực hiện.

Nói về tương lai của cộng đồng người Việt tị nạn hải ngoại, có thể chia các thành phần giới "còn trẻ" trong cộng đồng ra làm nhiều thành phần dựa theo tuổi tác.

Thành phần thứ nhất gồm những người rời Việt Nam khoảng năm 1975 và trước đó khi họ đã trên 15 tuổi đến 20. Những người trong nhóm này có hiểu biết căn bản về đời sống ở Việt Nam trước 30/4/75 và có đôi chút ý thức chính trị đơn sơ, viết đọc và nói tiếng Việt thông thạo trong phạm vi sinh hoạt hàng ngày. Khi sang định cư tại nước ngoài, những người trẻ này dễ dàng hội nhập vào đời sống nơi định cư, nhất là mau sử dụng tiếng nói bản xứ thông thạo.

Nhờ những điều kiện thuận lợi lớp tuổi dễ trau dồi kiến thức mới. Đa số có khuynh hướng chính trị giống cha mẹ, không có thiện cảm với chế độ CSVN nếu cha mẹ anh chị có cố gắng dạy dỗ con em những kiến thức chính trị bằng những thực tại và lý luận có sức thuyết phục. Tuy nhiên vẫn có một số không ít bị ảnh hưởng của tài liệu, sách báo thiên Cộng và thiên vị về chiến tranh Việt Nam đầy rẫy trong các thư viện địa phương.

Thành phần thứ nhì gồm các thanh thiếu niên ra đời một vài năm trước tháng 4 năm 1975 đến sau năm 1975 ở Việt Nam và rời Việt Nam khi đã sống dưới chế độ cộng sản được hơn một chục năm, đã học các trường tiểu và trung học dưới chế độ CSVN. Nhiều thanh thiếu niên trong số này không có cảm tình gì với chế độ CSVN vì đã thấy phần nào những chính sách áp bức phản dân chủ dưới chế độ này. Nhưng

một số chỉ có ý thức không rõ ràng về cuộc chiến tranh bảo vệ Miền Nam, không có hiểu biết tổng quát sâu xa nên đôi khi còn vô tình nhiễm phải một vài quan điểm sai lầm do nền giáo dục nhồi sọ chính trị của CSVN.

Thành phần thứ ba là gồm những thanh thiếu ra đời và lớn lên tại nước cha mẹ định cư Đại đa số trong nhóm này không rành tiếng Việt, bị đồng hóa gần như 90% hay hơn nữa vào xã hội bản xứ, không còn chút tư tưởng nào vương vấn về các vấn đề liên quan đến Việt Nam. Chỉ trừ những em trong các gia đình có truyền thống yêu nước mạnh mẽ được cha mẹ anh chị em dạy dỗ từ tuổi nhỏ về các vấn đề của quê cha đất tổ là còn hấp thụ được lòng yêu nước, tự hào dân tộc và không chấp nhận chế độ CSVN.

Một số khá lớn các lớp thanh thiếu niên gốc Việt tị nạn đang định cư nước ngoài phần nhiều thuộc nhóm thứ nhất và nhóm thứ nhì, dễ hấp thụ được hiểu biết căn bản về cuộc phân tranh quốc-cộng và dễ có lập trường rõ rệt về các vấn đề của đất nước khá đầy đủ so với lớp tuổi nhỏ hơn trong nhóm thứ ba.

Những thanh thiếu niên này nếu được giáo huấn kỹ lưỡng có thể trở thành những phần tử hữu ích cho mặt trận tranh đấu đòi dân chủ tự do ở Việt Nam. Tuy nhiên cũng có nhiều phần tử trong cả 3 nhóm không có khẳng định tư tưởng mạnh mẽ về chế độ CSVN, về cuộc tranh chấp quốc-cộng và về cuộc tranh đấu hiện nay. Số thanh thiếu niên này không chấp nhận và không có cảm tình với chế độ đang ngự trị ở Hà Nội, nhưng họ không có dị ứng đối với các sản phẩm văn học, nghệ thuật xuất phát từ Việt Nam.

Một thiểu số các thanh thiếu niên gốc Việt trong các nhóm nói trên bị mê hoặc vì những chiến dịch tuyên vận của CSVN, ủng hộ đường lối của CSVN và không chấp nhận các hoạt động chống Cộng. Thiểu số này dễ bị Cộng Sản mua chuộc vì những mánh khóe tuyên truyền và phản tuyên truyền mà một ít thanh thiếu niên không đủ ý thức và bản lĩnh, kinh nghiệm và hiểu biết để chủ động và đối phó.

Trước chính sách dụ dỗ, ve vãn Việt Kiều của Hà Nội, cộng đồng người Việt tị nạn đã đến lúc phải có sách lược cụ thể và hữu hiệu để chống lại và có thể là phản công. Chính sách mới đây của CSVN về người Việt ở nước ngoài cho thấy các lãnh tụ ở Hà Nội đang nỗ lực làm suy yếu cộng đồng người Việt Nam ở nước ngoài. Một là làm nản tinh thần tranh đấu của lớp người chống cộng, gây chia rẽ trong các cộng đồng tị nạn. Hai là dụ dỗ, thu hút nhân tài trong lớp tuổi trẻ Việt Nam ở hải ngoại, những con mồi trí thức, chuyên viên mà CSVN rất mong mỏi sẽ dụ dỗ trở về đóng góp trong mọi mặt phát triển ở Việt Nam. Tất nhiên chúng ta không chống việc con em mình đóng góp cho xứ sở mà chỉ không muốn đóng góp vào mưu đồ củng cố ách thống trị của bọn lãnh đạo đảng CSVN.

Lâu nay việc giáo dục hạnh kiểm và tư tưởng cho các em thanh thiếu niên về đạo lý, về đất nước và cuộc chiến đấu chống cộng đều do công sức của các bậc gia trưởng, phụ huynh. Vì thế các em mà cha mẹ, anh chị không có thì giờ dạy dỗ con cái hoặc vì bức tường ngôn ngữ cản trở phải chịu thiệt thòi, không tránh khỏi bơ vơ lạc lõng giữa xã hội bản xứ với mặc cảm mất gốc.

Đời sống tinh thần của các em bị phó mặc cho bạn bè và xã hội đưa đẩy. Tùy cá tính, và tùy hoàn cảnh, các em có thể trở thành những con người tự lập và thành công, hoặc các em sa vào vòng phạm pháp, đồng thời làm mồi ngon cho những âm mưu sai trái nhất là a dua theo những khuynh hướng sa đọa và dĩ nhiên là kẻ cả làm lạc thẩm nhiễm những tư tưởng thân cộng.

Những người có lòng yêu nước mong muốn cho con em nên người, còn duy trì được phần nào truyền thống và bản sắc dân tộc đều hết sức quan tâm đến việc xây dựng các thế hệ sau. Công việc này vô cùng to lớn, cần có nỗ lực qui mô sâu rộng và sự đóng góp tích cực của mọi người.

Trước đây 6 năm, Tổng Hội Cựu SVSQ trường Võ Bị Quốc Gia đã khởi sự thực hiện tổ chức Thanh Thiếu Niên Đa Hiệu. Đoàn TTNDH gồm con cái các cựu SVSQ của quân trường này, gọi là Thế Hệ II. Đây là một sáng kiến và một cố gắng đáng ca ngợi.

Tuy tổ chức này chưa đều khắp và hữu hiệu đồng loạt ở mọi nơi nhưng các em TTNDH ở một số vùng trong đó phải kể đến bộ phận ở khu vực thủ đô Hoa Thịnh Đốn đã chứng tỏ có tinh thần tích cực đáng kể.

Các em đã thành công trong việc vận động tiểu bang Virginia và nhiều thành phố trong vùng công nhận quốc kỳ của VNCH cũ và nhiều vấn đề nhỏ khác liên quan đến nhân quyền, dân chủ, tự do chính trị và tôn giáo. Nếu được yểm trợ và khuyến khích mạnh, đoàn TTNDH có thể đáp ứng được nhiều kỳ vọng của phụ huynh và đồng bào. Gần đây có tổ chức mới ra đời là Tập Thể Chiến Sĩ VNCH Hải Ngoại. Tổ chức này đã quy tụ được một số khá nhiều các hội đoàn cựu chiến sĩ nguyên thuộc các quân binh chủng VNCH. Tuy còn một số hội đoàn cựu chiến sĩ còn đứng ngoài và một số dư luận chống đối, nhưng con số người ủng hộ đoàn thể này tương đối khá đông đảo so với các tổ chức trước đây. Tổ chức TTCS/VNCH/HN cũng đưa ra một dự án thành lập tổ chức "hậu duệ" của các cựu chiến sĩ VNCH, mà tôn chỉ cũng nhằm xây dựng thế hệ con cháu cựu quân nhân VNCH để hỗ trợ cuộc đấu tranh chống CSVN dành tự do dân chủ và cường thịnh cho đất nước và nhân dân Việt Nam. Đây là một công trình quy mô được nhiều người kỳ vọng.

Vấn đề được đặt ra là làm thế nào để đạt được những mục tiêu cao xa và to lớn ấy trong lúc phe ta đang gặp nhiều khó khăn. Khó khăn nhất vẫn là lòng nghi kỵ cố hữu của con người, đặc biệt là tình trạng chia rẽ nặng nề ở mọi ngành nghề, nguồn gốc, phe phái, tuổi tác...

Khó khăn nhỏ hơn là khả năng điều hành một mặt trận rộng lớn đòi hỏi phải có những nhóm chuyên viên thiết kế và tham mưu có tài và cần cù, dốc lòng phục vụ đại nghĩa. Hiện nay nhân tài phe ta không thiếu nhưng bị phân tán trong nhiều tổ chức hội đoàn. Do đó mọi cuộc tranh đấu, vận động đều chỉ có thể thành công nếu có thể đoàn kết được đại đa số các tổ chức này. Dĩ nhiên, nhóm người lãnh đạo có thể thực hiện được ít ra là phần nào việc đoàn kết ấy nếu tự chứng tỏ được lòng nhiệt thành và trong sạch, bất vụ danh, bất vụ lợi của mình. Thời gian và sự chân thực sẽ hòa giải được những nghi ngại, bất đồng, vượt qua mọi chống đối.

Để thực hiện việc xây dựng các thế hệ hậu duệ vững mạnh về đạo đức và tư tưởng cần phải có những phương thức cụ thể, thực tế, thích hợp với tâm lý lớp trẻ. Nhất thiết không nên dùng những biện pháp vận động lỗi thời. Lớp trẻ thời nào cũng vậy, không ưa lý thuyết viển vông, kêu nhưng rỗng. Họ cần được giáo dục trong hành động. Họ phải thấy rõ mục tiêu tranh đấu cụ thể và thiết thực. Trong đó phải có mục tiêu tranh thủ sự đóng góp, ủng hộ của thanh thiếu niên trong nước nhất là số thanh thiếu niên từ Việt Nam ra nước ngoài du học.

Có hàng trăm việc cần thực hiện để đạt những mục tiêu nói trên đây. Một trong những việc có tính chất lâu dài cần làm là ấn hành các sách báo được dịch ra ngoại ngữ nói về lịch sử dân tộc, về lịch sử chiến tranh, về văn hóa, văn học nghệ thuật... Các sách báo này có thể thuộc hoặc mới xuất bản gần đây hoặc đã xuất bản từ các thập niên trước.

Sách bằng ngoại ngữ nhất là bằng Anh Ngữ sẽ giúp cho quần chúng thế giới và các thế hệ trẻ Việt Nam ở nước ngoài hiểu thêm về Việt Nam. Chỉ riêng một việc này các tổ chức đoàn thể người Việt lẻ tẻ cũng khó có khả năng thực hiện vì nó đòi hỏi sự tiếp tay đóng góp của hàng trăm ngàn Việt Kiều. Nếu được các cộng đồng người Việt hải ngoại tích cực ủng hộ, những công việc như vậy có thể thành công dù nhiều hay ít. Ngoài ra còn có nhiều hình thức truyền bá tư tưởng khác như triển lãm, hội thảo, trình diễn. Chỉ cần có sự đóng góp của một nửa triệu trong số gần 2 triệu người Việt ở hải ngoại, các dự án tương tự có thể thực hiện được ở quy mô trung bình.

Đối với chính sách tuyên vận nhằm vào cộng đồng hải ngoại, chúng ta có nhiều cách đối phó. Nhưng hữu hiệu và đáp ứng được hoàn cảnh của phe ta là một chính sách mang tính chất giáo dục thực tế. Thí dụ như việc tiếp xúc với sản phẩm văn học nghệ thuật xuất phát từ Việt Nam.

Trên thực tế không ai có thể cấm con em không được xem các chương trình truyền hình và nghe các tiết mục âm nhạc sản xuất ở Việt Nam. Cũng như không thể ngăn cấm con em chúng ta đã trưởng thành và tự lập về thăm cố quốc. Tuy nhiên cần phải trao cho các em những dụng cụ định lượng, những cái thước đo lường để các em tự mình đánh giá những gì đến từ Việt Nam. Nếu các em được nghe phụ huynh giải thích về vấn đề thực chất bề ngoài phát triển như nhà cửa dinh thự đường sá so với nạn nghèo đói ngày

càng tồi tệ hơn ở thôn quê, cách biệt giàu nghèo chưa hề có trong lịch sử Việt Nam, tệ đoàn xã hội sa đọa và lan rộng hơn thì các em sẽ thấy rõ thực tế tai hại của chế độ CSVN khi các em về thăm tổ quốc.

Tương tự như vậy nếu các em được giải thích về giá trị thực sự của ca nhạc, văn chương trên thế giới xưa và nay, các em sẽ tự mình đánh giá và chấp nhận một số ca khúc hay không thể phủ nhận, và thấy rõ số lớn những tình ca giết gân kích động rẻ tiền lai căng không thích hợp với nhu cầu tiến bộ văn hóa của đất nước. Những ca khúc này cũng đi ngược lại với cái mà các lãnh tụ CSVN thường kêu gọi là "bản sắc dân tộc." Nó cũng phản ánh những chính sách cho ăn chơi bừa bãi và sự bắt lực của chế độ CSVN trước thực trạng đời sống hỗn loạn của nền kinh tế thị trường vô luật lệ đang diễn ra ở nước ta Về văn học, giáo dục, chính trị, lịch sử... các em cũng cần được cung cấp những cái thước đo như thế.

Những mục tiêu nói trên đây đòi hỏi những ai ra gánh vác công việc cộng đồng nhằm tranh đấu cho dân chủ tự do ở Việt Nam không phải chỉ có một tấm lòng vị tha và yêu nước triết để, can đảm, dũng cảm mà vẫn khoan dung với người khác phe phái nhưng cùng mục đích. Cộng đồng còn đòi hỏi ở họ tài năng xuất sắc, đầy nghị lực và sức mạnh tinh thần để hành động đúng, hữu hiệu.

Thực tế tranh đấu nếu được tiến hành mạnh mẽ có thể có sức thuyết phục sâu rộng. Trong tài liệu truyền hình "Saigon-USA" chiếu trên băng truyền hình 9 hôm 3/5/04 hồi 23 giờ có trình bày khá sát với thực tế diễn biến tư tưởng của một số thanh thiếu niên Việt Nam sau các biến cố có tác dụng tâm lý tích cực. Riêng việc đài KQED (9) cho chiếu tài liệu này cũng đủ chứng tỏ tác dụng của một biến cố có tính chất gây tác động mạnh trong vụ Trần Văn Trường treo hình họ Hồ và cờ VC. Xây dựng các thể hệ sau vững mạnh là công việc cấp thiết của mọi người trong cộng đồng. Mong rằng trước tiên đồ của đại nghĩa, mỗi người trong cộng đồng sẽ hết lòng đóng góp cho việc bồi đắp các thế hệ con cháu mai sau để không còn nhiều thanh thiếu niên gốc Việt Nam phạm pháp trong các trại tù bản xứ và con cháu chúng ta sẽ chiến thắng mặt trận lừa bịp của CSVN.